

глаголаніе то свое ще пожелатъ оуслышани, ако и да бы при това не съшали никакво сърдечно скръщениe и оумилениe душевно. Подебни нимъ съ и ти лицемъри, който во вски слъчай показватъ себѣ ребнителы на име то Божие, ребнителы на вѣра та, на слаба та и на полза та Церквна, и който разговори те си разтворяжатъ съ душевны бесѣды, (което е похвално, кога съ стрѣла по Бѣга) за тщеславie, или за придобыватъ, или и безъ това намѣреніе: обаче рѣбность та имъ състоти тѣкмш въ єдны словѣ, съ който дѣлала та имъ нималко не съ срѣшатъ.

В.) Който постыжатъ, то есть вздържаватъ съ искони мѣста та, а между това сѫпиватъ съ и вски визпажтии дѣла стрѣлатъ: и така исквернѣвятъ истиини-атъ посты, който не състоти въ вздържаніе то на искони то, но въ вздържаніе то на страсти те. При тім же надлежатъ и който зиждатъ църкви, или съкрасявятъ иконы, а послѣ иудиѣвъ неповинни те, който съ цѣрковь Бѣга живаго, и ги иштавијатъ везв препитаніе, и съвѣржавятъ себѣ си лжливш сѹжчи съ исклонили все то що е потрѣбно за спасеніе то человѣческо. И по Христово то слово, "сїмъ во первых подобаетъ творити и онѣхъ не иштавлати .,, (Иннѣ. 23.)

Г.) Съекърни те, който и замыслиятъ чудотворенія та и искони си ивления та за скверенъ придобыватъ, или по исконъ безумна надежда даси спасијатъ душа та: иай прибѣрѣватъ на исконе мѣсто иенде-